

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 349-1992

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2001

Núm. 28

Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Lluïsa Dubón i Pretus

Sessió celebrada dia 20 de setembre del 2001

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. COMPAREIXENÇA RGE 2400/01, sol·licitada per quatre diputats membres de la Comissió d'Assumptes Socials, pertanyents al Grup Parlamentari Popular, de la Consellera de Sanitat, per tal d'informar sobre l'evolució del Pla de salut mental. 402

II. Debat i votació de l'escrit RGE 2610/01, presentat pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, mitjançant el qual sol·licita que la Comissió d'Assumptes Socials, a través del President del Parlament, adopti l'acord de recaptar la presència del Director Territorial de l'Insalud, per tal d'informar sobre la situació del transport públic sanitari a les Illes Balears. 408

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui, i en primer lloc demanaríem si es produeixen substitucions.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Mercè Amer substitueix Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

I. Compareixença RGE 2400/01, sol·licitada per quatre diputats membres de la Comissió d'Assumptes Socials, pertanyents al Grup Parlamentari Popular, de la Consellera de Sanitat, per tal d'informar sobre l'evolució del Pla de salut mental.

Passam, idò, al primer punt de l'ordre del dia d'avui, consistent en la compareixença 2400/01, presentada per quatre diputats membres de la Comissió d'Assumptes Socials adscrits al Grup Parlamentari Popular mitjançant la qual sol·liciten la compareixença de la consellera de Sanitat per tal d'informar sobre l'evolució del Pla de salut mental. Assisteix l'Hble. Sra. Aina Salom i Soler, consellera de Sanitat i Consum, acompanyada del Sr. Fernando Toll, gerent de Gesma, el Sr. Fuster, director gerent de Serbasa, i el Sr. Rafael de la Rosa, coordinador del Pla autonòmic de salut mental.

La Sra. Consellera té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Des del primer dia un dels principals objectius de la Conselleria de Sanitat va ser desenvolupar una reforma de tota l'àrea de salut mental que permetés desenvolupar el model comunitari i, així, també la millora de l'atenció als nostres pacients. Fins a aquells moments l'únic que hi havia eren unes línies escasses i poc definides fins al punt que ni tan sols no s'havia creat cap comissió ni institucional ni tècnica.

La nostra reforma parteix de les unitats de salut mental, definides i potenciades com un eix del sistema, equivalents al que són els centres de salut a l'atenció primària. Just amb el doble de professionals dels que tenen actualment, cada sector de població disposa, a més, de la unitat de salut mental abans esmentada, d'una unitat d'hospitalització greu, i una sèrie d'estructures de rehabilitació com són centres de dia, habitatges tutelats, habitatges supervisats, estructures de reintegració social i laboral.

Com vostès poden veure la nostra reforma té una orientació clarament comunitària, on el més important és la rehabilitació dels pacients i la seva integració a la comunitat. És, per tant, tot el contrari del que es feia abans, que era la creació d'estructures on es reclouien els pacients. Estic parlant de l'antic manicomi,

del qual per desgràcia encara queden restes i està en camí de desaparèixer.

Es desenvolupa també, segons el pla, tota una sèrie d'estructures suprasectorials. M'estic referint a la unitat de salut mental infantil i juvenil per atendre la població de 0 a 18 anys, a la unitat de tractament de trastorns de l'alimentació, i a la unitat de deshabitació alcohòlica, a la unitat de mitja estada destinada al tractament d'aquells pacients que precisen les cures de personal especialitzat entre 6 i 24 mesos, a la unitat psicogeriatríca per a aquelles persones que, si bé pateixen un trastorn mental de base, en aquest moment és tan important com els derivats de la seva edat avançada.

En aquest sentit, en aquest darrer període, des de la Conselleria de Sanitat s'han dissenyat de nou, impulsat i realitzat les següents estructures: en primer lloc, una cuina nova per a tot l'hospital; aquesta cuina existent no disposava de cap requisit ni d'higiene, i havia estat denunciada en diverses ocasions des de Madrid pel Ministeri de Treball. El cost d'aquesta cuina ha estat de 75 milions de pessetes.

Les unitats d'hospitalització breu. En primer lloc, s'està completant el pla de reformes, també nou, de la unitat d'hospitalització breu de l'Hospital Psiquiàtric; aquesta unitat ha de ser el referent de la població assignada a dues unitats de salut mental, és a dir..., ...és a dir -gràcies- és a dir, uns 200.000 habitants i, juntament amb la unitat d'hospitalització de l'Hospital de Son Dureta i la futura unitat de l'Hospital Son Llätzer, han de completar la xarxa per atendre patologia mental aguda de l'illa de Mallorca. Seria molt desitjable que l'Hospital de Manacor també disposés d'uns quants llits, 15 -els ho record- era el que estava previst en el pla inicial d'empresa, per atendre tota la patologia aguda per tal de millorar l'accessibilitat de la població de aquella comarca als serveis sanitaris, almenys com a hospital de dia. Com els deia, doncs, s'ha elaborat el pla de reformes de les unitats d'hospitalització breu de l'Hospital Psiquiàtric. Això vol dir que s'ha elaborat el projecte, s'ha consensuat amb els professionals, s'ha redactat el projecte definitiu, s'han demanat els permisos corresponents, i ara ja puc dir que s'han començat les obres, obres que esperam que estiguin acabades a final d'any coincidint amb l'obertura de l'Hospital de Son Llätzer. El pressupost d'aquestes obres és de 30 milions de pessetes.

El servei d'urgències és una altra reforma que no estava contemplada en els plans anteriors, i és la creació, com he dit, d'un servei d'urgències a l'Hospital Psiquiàtric. És evident que per atendre una població de referència de 200.000 habitants a la nostra unitat d'hospitalització breu, està clar que s'han d'atendre també les urgències que puguin presentar aquestes persones, que es calcula que seran una vintena diària de mitjana. Ara bé, ara tenc el gust de dir-los en aquesta cambra que la remodelació de la planta baixa de l'edifici d'aguts dones es convertirà en un vertader espai per atendre urgències, és a dir, una recepció, una sala d'exploració, un aparell de (...), de manteniment, i les corresponents àrees de descans del personal i també de serveis. Aquesta remodelació ha seguit exactament les mateixes passes que he esmentat abans, o sigui, el projecte, el consens, el projecte definitiu, els permisos i les obres

començades. Aquestes obres també estaran acabades abans de Nadal. El seu pressupost és de 14 milions de pessetes.

Coincidint amb aquestes dates es posarà en marxa el programa de guàrdies, que ja ha estat consensuat amb els professionals. Això vol dir que ja no seran metges sense especialització en psiquiatria els que realitzin les guàrdies, com ha estat fins ara, sinó que seran psiquiatres titulats. No fa falta que els recordi, per allò que abans esmentava, l'accessibilitats, que si l'Hospital de Manacor tengués també alguna estructura d'urgència per a salut mental més de 100.000 habitants de la comarca en serien els beneficiaris.

Continuam amb el capítol de reformes i obres de les estructures dins el recinte psiquiàtric. M'he de referir en aquest moment a la unitat de mitja estada i la residència psicogeriàtrica que abans he esmentat i he apuntat. Pel que fa a la unitat de mitja estada és necessari modernitzar i, sobretot, posar els recursos necessaris perquè pugui dur a terme la seva feina de pas previ a la reinserció comunitària. En aquest sentit està enllestit i consensuat el pla de remodelació de la unitat i, el que és més important de tot el programa, de catalogació i de reinserció de tots els pacients, això vol dir identificació dels pacients, història clínica completa, pla terapèutic, incorporació comunitària immediata, incorporació comunitària diferida; aquesta també ha estat una tasca de dedicació i recerca de consens per tal d'assegurar-ne l'èxit.

Gràcies a aquest programa i gràcies a aquest consens, ja puc anunciar el probable tancament de la unitat anomenada "la casa gran" per a finals d'aquest any, com a molt tard dins el primer trimestre del que ve, el més tard possible. Si vostès han visitat alguna vegada aquesta unitat, segur que s'alegraran tant com jo del seu tancament. El pressupost de modernització d'aquesta unitat de mitja estada és de 5 milions de pessetes.

La residència psicogeriàtrica és una part molt important de la nostra reforma que, per cert, en els plans anteriors ni sortia, és la creació d'uns espais dignes per a les persones grans. Estic parlant de la residència psicogeriàtrica que he anomenat al començament, amb capacitat per a uns 80 ancians, amb habitacions individuals i confortables, més sales d'estar i de visites. Les obres començaran cap a finals d'aquest any. Aquest és un projecte de remodelació completa d'un edifici, per la qual cosa el seu termini d'execució serà una mica més llarg, però esperam tenir-lo acabat a final del 2002, màxim a començaments del 2003. En aquestes dates en què la unitat de mitja i la d'hospitalització breu i urgències, més totes les estructures comunitàries que a continuació els comentaré, estaran a ple rendiment, podrem assegurar que el manicomi ha passat a la història. El pressupost d'aquesta residència està sobre els 900 milions de pessetes.

Ara passarem a parlar una mica d'estructures fora del recinte psiquiàtric que en aquests moments comencen ja a tenir tanta o més importància. Pisos tutelats. Des que els nostres equips han començat a treballar en la nostra reforma, s'ha passat de sis a nou pisos, és a dir, s'ha augmentat en un 50% en un any i mig el que es va fer en dues legislatures senceres, però això rai, allò important és tot el que està per venir,

senyores i senyors diputats, perquè de manera totalment nova els dic amb orgull que hem llogat una casa finca rústica a Inca amb més d'una quarterada de terreny, i en aquesta casa podran viure més de 15 persones en procés de rehabilitació, en contacte permanent amb la natura, en una situació privilegiada i amb tot el suport dels professionals per desenvolupar les tasques d'integració social i laboral que els comentava abans. Aquesta casa que ja hem llogat precisa d'unes petites obres d'adaptació que en aquest moment ja estan dissenyades i consensuades amb tots els professionals, que ja s'han demanat els corresponents permisos a l'Ajuntament d'Inca i també al Consell Insular de Mallorca, i que esperam que puguin estar acabades cap a final d'enguany. El pressupost d'aquesta estructura és d'uns 15 milions de pessetes.

A més d'aquesta casa que els he explicat estam a punt de signar, per un costat, un conveni amb l'Ibavi que ens permetrà disposar de sis pisos més i, per altra banda, dos pisos més a Palma i un altre també a Inca, això també, com la casa anterior, en col·laboració amb l'Ajuntament d'Inca; una casa o finca rústica també a Manacor. Coincidint amb la posada en funcionament d'un centre de rehabilitació a Manacor ja hem iniciat les converses per tal de poder disposar d'any vinent d'un habitatge similar a la d'Inca que actua com a residència i centre de recuperació d'uns 12 o 15 pacients.

Centres de rehabilitació o centres de dia a Manacor. Com tots vostès coneixen o jo també els he explicat una miqueta al començament, aquests centres de rehabilitació són una peça clau en el tractament d'aquests malalts o d'aquests pacients. Hem signat un conveni amb l'associació S'Estel de Llevant de Manacor i també amb l'Ajuntament de Manacor que ens permet posar en marxa un centre de dia, tan necessari en aquesta comarca, i que l'associació disposi del local per a les seves activitats, sempre encaminades a la reinserció dels pacients. El local necessita també unes petites reformes que ja estan dissenyades i que en un període de dos mesos estaran enllestides. El pressupost és de 15 milions de pessetes i també val a dir que la plantilla del centre de dia ja disposa d'un psiquiatra i que està prevista la incorporació en un curt espai de temps d'un psicòleg, una infermera i dos monitors.

Quant a la comarca d'Inca, a més de la casa que he esmentat abans, hem arribat a un acord per a la renovació del conveni amb l'Associació Els Garrovers i l'Ajuntament d'Inca, que ens permet mantenir el centre de dia en aquesta localitat. El que passa és que en aquest cas no només mantenim, sinó que en aquest cas en aquest nou conveni es preveu un augment pressupostari per poder completar la contractació de personal necessari, és a dir, que també potenciam aquest conveni. Juntament amb l'associació i l'ajuntament estudiam la possibilitat d'obtenir fons europeus per tal d'ocupar una nau de les antigues casernes; això ens permetrà poder tenir en un mateix espai el centre de dia, la unitat de salut mental, els locals de l'associació, i inclòs algun llit per resoldre determinades urgències no complicades. Es tracta d'una obra important, per la qual cosa, d'acord amb l'ajuntament de la ciutat d'Inca, elaboram el projecte assistencial per tal que es pugui presentar per aconseguir fons europeus que, en aquest cas, arriben al 65% del seu finançament.

A Palma hem continuat la nostra tasca de dotar de recursos de rehabilitació. Ja hem comentat que la ubicació del centre la Colònia dins el recinte psiquiàtric no és el millor, i per això estam estudiant diverses alternatives, com són la barriada de Sa Indioteria i la barriada d'Es Rafal. Aquests centres de rehabilitació o centre de dia donarà la possibilitat d'integració a pacients ingressats actualment, i també serà un recurs més de tota la barriada. Serà, a més, un element extraordinari per al desplegament d'una xarxa de pisos. A Sa Indioteria es compta, a més, amb les infraestructures que les associacions tenen desenvolupades, en concret l'escola-granja, com a element d'integració laboral de determinats pacients.

No sé si s'ha comentat abans aquí, en el Parlament, però un altre dels compromisos és donar resposta a la petició del Defensor del Poble de l'any 89, -que ja està complerta- que és la ubicació comunitària al Casal Ernest Lluc d'aquesta unitat infantil i juvenil. Com els deia, ja està ubicada dins la comunitat, funcionant a ple rendiment, però no obstant això aquesta ubicació és provisional i a l'espera que l'Insalud posi en funcionament la seva altra unitat infantil i juvenil; la possible ubicació de les dues juntes serien els locals del carrer Margarita Xirgú de Palma, on ja es fan les obres adequades.

A Menorca, juntament amb el Consell Insular de Menorca i gràcies a la tasca del conseller Sr. Gascon i de tot al seu equip, hem signat un acord que ens permet la creació d'una unitat de mitja estada amb una capacitat de 22 llits. Aquesta unitat actuarà també com a centre de dia, i en aquests moments les obres de remodelació i adaptació de la finca de Sant Miquel, ubicada a Ciutadella, estan a punt de començar; per tant la unitat es podrà obrir tan aviat com acabin aquestes obres. D'aquest projecte estam satisfets, ja que ni a Menorca ni a Eivissa i Formentera -que després m'hi referiré- no hi havia cap estructura de rehabilitació.

A Eivissa i Formentera, també d'acord amb el Consell Insular d'Eivissa i Formentera i la tasca de la consellera Sra. Sofia Hernanz i l'Associació pitiüsa de familiars de malalts mentals, ens ha permès trobar uns magnífics locals ben situats i envoltats de terrasses que ens permetran disposar, en primer lloc, d'uns espais de tractament, uns altres de rehabilitació i integració sociolaboral, i uns altres per a la pròpia associació. A més, fruit d'aquest esperit de col·laboració, al costat d'aquest local es troben unes altres instal·lacions que, gràcies a la col·laboració de la Conselleria de Benestar Social i el mateix consell insular, es convertiran en el centre per a atenció de pacients amb trastorns de la memòria. Com es poden imaginar, els avantatges que reporta el fet que totes aquestes estructures estiguin juntes són innombrables per a la gestió tant assistencial com també administrativa. Com els deia abans, també d'aquest conveni tots n'estam molt satisfets.

Per acabar, només una petita reflexió. Vostès em demanen per al futur del Pla del salut mental i jo els he explicat quines són totes les coses que hem fet i quines s'estan desenvolupant en aquests moments. Queda encara camí per recórrer, però per primera vegada les línies estan marcades, els pacients i els seus familiars seran els grans beneficiats, els professionals estan il·lusionats i els programes estan treballats i, sobretot,

consensuats. La reforma psiquiàtrica no és una tasca fàcil, altres comunitats han tardat quasi 20 anys en completar-la; nosaltres esperam, en quatre anys, poder dir que hem posat totes les bases i que la "loqueria", el manicomi ha passat a la història.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Procedeix ara la suspensió de la sessió per a un temps màxim de 45 minuts. Demanam als diputats si ho consideren...

LA SRA. CEREZO I MIR:

Sí, volem deu minuts.

LA SRA. PRESIDENTA:

Deu minuts, moltes gràcies. Podem fer la interrupció de deu minuts, per tant.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari Popular intervindrà la Sra. Maria Cerezo. Té la paraula.

LA SRA. CEREZO I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, senyors diputats, senyores diputades, una vez escuchada la exposición que ha hecho la Sra. Consellera, pues la verdad es que me quedan muchas dudas y cosas que quizá no he terminado de entender. En líneas generales pienso si las obras están en rebaja, porque si un presupuesto de 150 millones se fue en una cocina y una pocas duchas, no sé cómo ahora vamos a poder hacer tantas remodelaciones. 30 millones, 5 millones..., bueno; veo, para modernizar la media estancia 5 millones, en otro punto veo por aquí 30 millones para otras obras, 14 millones para la sala de descanso y recepción... Es decir, esto me deja un poco descolocada.

Bien, veo que el Plan de salud mental en realidad ha caminado el que se hizo en el 98 por sus propios pasos, estructurando las mismas cosas que allí se contemplaban: las plantas de agudos, la unidad de media y larga estancia, los recursos alternativos a la hospitalización como son los pisos asistidos, como son los centros de día, como pueda ser el hospital de día, etc. Es decir, todo eso existía, todo eso estaba contemplado, todo eso estaba bien pensado, todo eso está allí. Pero me ha parecido más su intervención una declaración de intenciones que un conjunto de realidades.

Entonces nos vamos a encontrar por ejemplo con los centros de día. Este, el de Llevant, que ha hecho un convenio con la conselleria, esas obras todavía se están ejecutando, no están terminadas; veremos cuándo se terminan, las obras siempre se alargan. Decir que antes de diciembre estarán terminadas tantas cosas, la verdad me encantaría porque este

tema me interesa muchísimo, y todo lo que sean sus éxitos serán también éxitos para el pueblo y para las familias que tienen familiares enfermos mentales. Pero soñar no cuesta nada y yo me temo que..., temo el aterrizaje de decir: bueno, se ha acabado del 2001, estamos en 2002, porque, a ver, si el primer año se presupuestaron 150 millones que dieron tan poco de sí, el año pasado no sé la cifra exacta pero sí me dí cuenta de que se presupuestaban menos, algunos menos, y dije: "bueno, veremos a ver", y ahora, ¿estos 900 millones están presupuestados?

Esta..., perdón, a mi me ha impresionado la cifra y yo creo eso me ha dejado sin palabra. 900 millones para crear la residencia psicogeriatrica, con espacios dignos, 80 ancianos en habitaciones indivisibles i confortables. Esto me parece una auténtica maravilla deseable y toda una meta, pero yo, los millones...

Bueno, yo comprendo que el centro geriátrico que se va a hacer dentro del Psiquiátrico, en el recinto del Psiquiátrico, es completamente necesario porque todas estas personas están ya mayores, desarraigadas de sus familias, que ya ni siquiera familia tienen muchos de ellos, y que esto era totalmente necesario porque cerrar el Psiquiátrico era una cosa realmente impensable; ¿dónde iba a parar toda esta gente sin unos recursos alternativos?

Hablando de miniresidencias, parece que va a hacer una en *Es Garrover*, bueno, para *Es Garrover* en Inca. Pues enhorabuena, pero todavía tampoco está hecho, y eso que la asociación *Es Garrover* tiene unos logros importantes y parece que por ahí van a andar, pero tampoco está realizado. El centro de labor-terapia y de inserción y de rehabilitación continúa dentro del Psiquiátrico, también.

Más centros de día no se han hecho. Bueno sí, perdón, el de..., ahora no recuerdo el nombre, donde está *El Gira-sol*, donde se trasladaron los enfermos que estaban en *Gira-sol*. Pisos asistidos también parece que es una declaración de intenciones, que el Ibavi va a facilitar unos terrenos. Por otra parte había unos terrenos que había ofrecido me parece que un cura de Sa Indioteria, del Rafal, con intención de poder absorber unos cuantos enfermos psicóticos para que pudieran vivir en unos pisos asistidos, pero eso todavía no está construido. Es decir, recorriendo todo el relato, cosa por cosa, hay unas cuantas que parece que se van a inaugurar antes de acabar el año y la verdad es que, bueno, yo creo que tenemos que volver sobre el tema.

En Menorca usted ha mencionado la residencia, la miniresidencia de 22 camas, y efectivamente esa parece que va para adelante, pero también ha mencionado que no existen en Menorca recursos de rehabilitación. Recursos de rehabilitación en Menorca existen desde el año 94, en que se abrió el primer centro de día; a continuación se abrió un segundo centro de día y hay un piso asistido. No hay más pero, bueno, en proporción y teniendo en cuenta los habitantes que tiene la isla, pues bueno, se puede..., todo se puede mejorar, por supuesto, es cuestión de poner millones.

Ibiza no tiene prácticamente nada, más que una planta de agudos en el hospital. No se ha hecho nada. El plan -vuelvo yo a lo de la declaración de intenciones- el plan es bueno, las ideas son buenas, pero en Ibiza se quejan de que no tienen todavía absolutamente nada.

Bien, si conseguimos darles la enhorabuena por todas estas inauguraciones que se nos avecinan y que estamos a punto de empezar octubre, pues encantados; si no, tendremos que seguir luchando por todo aquello de lo que se habla pero que tiene que tomar cuerpo y tiene que existir.

Gracias, Sra. Consellera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Cerezo. Té la paraula el Sr. Cecili Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Volem, des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, saludar i agrair la presència en aquesta comissió de la consellera de Sanitat i dels quatre alts càrrecs que l'acompanyen en aquesta compareixença que ha sol·licitat el Grup Parlamentari Popular.

Ens ha vingut a parlar de l'evolució del Pla de salut mental i ens ha quedat ben clar, amb les paraules que ens ha dit la consellera, que en aquestes illes, a les Illes Balears i a les Pitiüses, l'evolució és reforma i és modernització en profunditat i ja es pot dir que ho és, no que ho ha de ser, sinó que ho és. Aquesta reforma de l'àrea de salut mental, una reforma necessària, una reforma urgent, ja s'ha iniciat, i aquest és el missatge que nosaltres treim de la seva compareixença.

Hi ha alguns aspectes que així mateix ens ha agradat que es remarcassin, com és que aquesta reforma i modernització en profunditat de l'àrea de salut mental s'orienta claríssimament en una -diguem-li- dimensió comunitària enfront d'estructures de reclusió dels pacients, que era el que venia essent habitual en aquestes illes. Aquesta passa, que nosaltres consideram que és fonamental a l'hora d'atendre adequadament els pacients mentals, creim que s'han posat les primeres pedres i que caldrà anar completant bé aquesta xarxa d'atenció sanitària hospitalària, tant pel que fa a allò que es fa dins el recinte psiquiàtric com, sobretot, el que es pot arribar a aconseguir fer i que ja s'ha començat a fer fora d'aquest recinte.

I finalment entenem que s'han fet passes endavant amb el que ens ha explicat la Sra. Consellera tant a Formentera, com a Eivissa, com a Menorca. Pensam que s'ha de seguir amb aquesta política que s'ha iniciat, i nosaltres veim que estan apareixent ja determinats signes que fan veure que això és real, que no és fictici, que no és imaginari. Estic pensant, per exemple, en les properes jornades de salut mental que hi ha programades fer el mes que ve, el mes d'octubre, a Inca, en aquesta associació tan dinàmica com és *Es Garrover*, en col·laboració amb la Conselleria de Sanitat, i pensam que són projectes que tendeixen a fer que l'assistència sanitària a les

Illes Balears pugui acostar-se al lloc capdavanter amb la millor atenció que hi pugui haver dins Europa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Buele. Té la paraula el diputat Sr. Miquel Gascon.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Volem agrair a la consellera Sra. Salom i al seu equip la seva compareixença avui per celebrar aquesta sessió informativa del Pla de salut mental, que en tornarem a parlar una altra vegada el dimarts, atès que també hi ha una interpell·lació del Grup Popular sobre aquest tema.

Nosaltres pensam, des del Grup Socialista, que aquest pla de salut mental que es va fer l'anterior legislatura va ser un document inicial suficientment bo; el que passa és que en aquesta legislatura es va començar primer per dues coses importants: una va ser que es va decidir no canviar aquest pla, malgrat hi havia moltes deficiències, sinó modificar-lo, i això és important, perquè si no, haguessin estat molt més temps en posar en marxa una imprescindible evolució del tractament de la salut mental a les nostres illes, que és de les més endarrerides del nostre país. I per altra part es va fer una cosa tan important com és modificar-lo, que és posar-lo en marxa, cosa que tampoc no s'havia fet fins llavors.

Per açò nosaltres recordam que s'ha fet una comissió tècnica i una comissió política, i pensam que l'informe de la Comissió Tècnica ha estat prou important, perquè ha donat a la Conselleria unes orientacions donades precisament pels tècnics, que són els que treballen amb aquestes malalties, i no tan sols tenim així la visió política. Hem de dir aquí també que els informes fets per l'Associació Balear de Salut Mental han estat prou importants, atès que jo crec que han estat un dels motors per posar en marxa aquest pla.

Ens ha dit també una cosa que jo crec que és essencial, que és l'orientació comunitària de la salut mental quant a rehabilitació i integració, i després ens ha explicat el que es farà a Mallorca, hospital (...), urgències, guàrdies, etcètera. Nosaltres pensam que Mallorca estava realment malament, però és que les altres illes pràcticament no estaven. Quant a Eivissa, ara s'estan fent els projectes per fer diverses actuacions en salut mental, i a Menorca ja s'ha concretat bastant més, podem dir que el que vostè ha dit del centre aquest, la comunitat terapèutica de 22 places està ja aprovada per l'Ajuntament de Ciutadella i pendent pràcticament de sortir a concurs; i vull recordar que sí és cert que hi ha dos centres de dia a Menorca, (...) el 94, que ara es traslladarà a un altre lloc més adient, sufragat íntegrament pel Consell Insular, que també manté íntegrament dos centres de dia per un cost de 45 milions, perquè mai no hi havia hagut cap inversió en salut mental per part del Govern balear fins ara.

També vull recordar que el pis tutelat que existeix, que és cert, i que nosaltres pensam, i així ho manifestarem en el seu moment, que es necessita ja un altre pis per salut mental a Menorca; el pis aquest tutelat, que va ser cedit per una persona privada, era un pis que estava fet i moblat des de feia dos anys, des de l'any 97, i per 1.250.000 pessetes no es posava en marxa. S'ha de dir que al mes de novembre del 99 aquest pis es va obrir, arrel que el Govern 1 milió de pessetes es veu que no era tan difícil de trobar, i el va posar en marxa. Nosaltres pensam que estam pel bon camí, que la salut mental, que ha estat un tema abandonat en aquestes illes, ara funcionarà, (...), perquè ha parlat vostè de moltes infraestructures, i és cert el que ha dit la Sra. Cerezo, que a vegades les infraestructures són difícils d'acabar, però estam pel bon camí, per la qual cosa la felicitem. I res més, gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Gascon. Per respondre totes les intervencions té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, aniré contestant. En primer lloc estic contenta que hagi expressat la Sra. Cerezo que serà una autèntica meravella si duim a terme tot el que jo he exposat. Pot estar segura la Sra. Cerezo que jo no vendria aquí i m'asseuria davant vostès a donar explicacions de tot el que feim en salut mental si no hi hagués voluntat política i econòmica i de recursos humans per dur a terme tota aquesta gran reforma en salut mental. O sigui que, Sra. Cerezo, ho celebrarem conjuntament, perquè amb això no hi ha colors, com vostè bé sap, i tots n'estarem ben contents.

Ben bé, ho repetiré totes les vegades que calgui, el problema que vostè tenia pressupostar no l'he entès molt bé, no sé si jo ara li podré aclarir. En primer lloc la cuina va sortir al pressupost de l'any 2000, i estam parlant del pressupost de l'any 2001 per dur a terme les subsegüents infraestructures que jo he anat detallant i exposant una darrere l'altra. El primer any, a l'any 2000, amb els pressupostos nous del primer Govern, es varen invertir en salut mental 318 milions de pessetes. Quant al pressupost del 2001 i quant al problema que vostè no sap com podem fer front als 900 milions del psicogeriatric, jo només li he d'aclarir que per aquestes coses hi ha els crèdits i l'endeutament plurianuals, i m'estranya que vostè, Sra. Cerezo, no ho sàpiga, i no en tenguí coneixement, perquè precisament els governs del PP en feien, d'aquests préstecs. Jo em vaig trobar amb un pla 10 per finançar centres de salut, amb la qual cosa s'endeutava la comunitat autònoma per molts de milions, que molts de centres que abans estaven fets, de 16 anys abans, jo encara els continuo pagant per aquest mateix sistema, i aleshores aquests 900 milions, com que no tenim cap vareta màgica, evidentment haurem de fer aquest sistema utilitzat ja des de sempre i amb anterioritat.

Els centres de rehabilitació, o centres de dia, realment no sé quin era el problema que vostè tenia. Jo només li puc explicar que centres de dia, n'hi ha quatre, que és el centre Serralta, el

centre d'Inca, el centre de Manacor, i el quart centre de dia o de rehabilitació, que serà donat per l'Ibavi, que està al carrer Mimosa, de Son Gibert; presenta 340 metres quadrats, i segurament el podrem posar en marxa al 2001. Ja li he dit que tenim nou pisos en funcionament, un dels quals li ha recordat el Sr. Gascon molt amablement, que fou posat en marxa per aquest govern al novembre de l'any 1999, i que també tenim sis pisos més de l'Ibavi executats, i que també estaran en marxa al gener de l'any 2002.

Vostè s'estranya que tinguem totes aquestes infraestructures en marxa, i que estiguem amb uns terminis de dos mesos, de tres mesos, i el més llarg el psicogeriatric, però vostè no s'ha de sobtar d'aquest assumpte. Vàrem entrar al juliol del 99, i jo supòs, Sra. Cerezo, que vostè no devia voler que al desembre del 99 ho tenguéssim tot enllestit. Jo ho dic, de veritat, amb sinceritat: feia falta una planificació, feia falta estudiar aquest esborrany que hi havia de Pla de salut mental que vàrem heretar de vostès, i que, com molt bé explicava el Sr. Gascon, la línia era millorar-lo, i la línia era anar a modificar-lo, i en aquesta línia li he de dir, per exemple, que com a diferències del Pla de salut amb l'anterior legislatura, per exemple el Pla no implicava, el pla anterior, cap tipus de participació, i no es desenvolupava en cap moment cap fòrum de salut mental, i vostè, Sra. Cerezo, perquè ve a tots els que anam fent durant tots els anys, les convocatòries, vostè ve i assisteix a aquest fòrum, i vostè i totes les associacions poden parlar i discutir amb tots nosaltres, i dissenyar i redissenyar aquest pla, que no agradava ben bé a cap de les associacions que formen part del fòrum. Tampoc no implicava cap participació ni de professionals ni d'associacions, com li he dit. El pla anterior no tancava la "loqueria", Sra. Cerezo, no la tancava, sinó que definia una unitat residual de llarga estada per continuar mantenint persones tancades, en la mateixa línia d'hospital cèntric i tancat. El pla anterior, Sra. Cerezo, no preveia cap residència psicogeriatrica, com el que vostè ha dit que estava contenta que s'hagués dissenyat per a la gent gran. Tot això no ho veia.

El Pla, per tant, té ara més orientació comunitària, i abans tenia menys orientació comunitària. I una altra cosa que li vull dir és que el Pla tampoc no preveia totes les obres que nosaltres en aquest moment estam desenvolupant. I si parla de pisos, dir-li que el Pla anterior tampoc no preveu la construcció d'habitatges de mitja estada, com són els casos d'Inca, com són els casos de Menorca, que vostè coneix, o com és el cas de Manacor, que també ha anunciat. I si vostè sap que el de Menorca funciona i va bé, li puc assegurar que el d'Inca va tan bé com el que vostè coneix, i el de Manacor, juntament amb l'Estel de Llevant, estam intentant posar-lo en marxa. El tema d'Eivissa, vostè no em deu haver escoltat, però jo no tenc cap problema en repetir-li, tenim i hem arribat al consens mitjançant la Comissió Tècnica, mitjançant el Consell, i mitjançant l'Associació de malalts mentals d'Eivissa i Formentera, que el més adequat i el més adient per a aquesta illa era un centre de dia o un centre de rehabilitació. Jo li he explicat que teníem un espai magnífic, que al costat tenia unes dependències de la Conselleria de Benestar Social, i que això produïa un enriquiment de totes aquestes instal·lacions i de tots aquests professionals. També li he explicat, em sembla, els metres que

tenia, que són uns 330 metres; i no sé si li he dit, però li diré ara, signarem aquest conveni dia 3 d'aquest mes d'octubre, o sia que no tenc cap problema en repetir tot el que vostè vulgui.

Recordar-li que el global de tota la reforma, tant la reforma que feim a l'hospital psiquiàtric com la reforma que feim comunitària són 1.500 milions de pessetes globals. Jo no sé si amb això li he contestat tot.

I bé, Sra. Presidenta, em pareix que ho he contestat tot. No em queda res més a dir.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Cerezo.

LA SRA. CEREZO I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera. Jo, amb un llenguatge d'aquests quasi de mestressa de casa, li he de dir, si ja 150 milions per fer la cuina i aquelles dutxes em semblaven molts, i vostè em diu que se n'han gastat 300, a mi m'agradaria saber en què. Perdó, vostè ha dit que a més dels 150 n'hi varen afegir 150 més. Si me'n sumen 300, ara sí que estic perduda. En açò reconec que m'he perdut.

Bé, tornam al de sempre, que açò són projectes, són intencions de tenir en un futur més residències, més pisos assistits. El model comunitari passa per pisos, passa per centres de dia, passa per hospitals de dia..., és un conjunt de coses.

A Eivissa es veu que hi ha uns terrenys, hi ha uns espais, però no hi ha res encara. I a Formentera, tampoc no he sentit res, em sembla. Bé, clar, a mi aquesta paraula tan política i que jo no l'entenc, perquè jo no som política, d'executats, un executat era un que se l'havien carregat, i jo un executat, és una cosa no que se'n parla que es farà, és una cosa que hi ha els doblers, que està a punt de subhastar, com a mínim. Per açò, clar, si un agafa el diari i no hi entén, ho veu tot fet.

Gràcies, Sra. Consellera. Ja li donaré l'enhorabona quan ho tenguí fet. En aquest moment per mi són intencions molt bones.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Cerezo. En torn de contrarèplica té la paraula la Sra. Consellera de Sanitat.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Li aclariré aquest petit desgavell que hi ha quant a la cuina. Jo he dit que globalment el primer any es varen gastar 318 globals, no a la cuina. Ho he dit abans, ho torn a repetir ara, i si no, ho tornaré a repetir eternament, totes les vegades que faci falta.

Després, vostè diu que tot això no són més que..., no sé quina paraula ha utilitzat. No, tot això són realitats, que estam

en procés de restauració, de remodelació, i d'arreglar, com ja li he explicat a la meua primera exposició, no només les estructures, sinó també els perfils dels malalts. Em pensava que havia estat clara, però em pareix que no m'he donat a entendre. O sia, quan un ja té els pisos tutelats, els pisos supervisats, els centres de mitja estada, siguin a Inca, siguin a Menorca, sigui allà on sigui, com les reformes intrahospitalàries, planificades per dur-les a terme, també fa falta el que jo li deia, que és la catalogació de tots els malalts, amb les seves pròpies històries clíniques, cosa, Sra. Cerezo, que encara que a vostè li semblava un horror, com ens sembla a tots nosaltres, no s'havia fet mai. O sia, no es podia dir "tots aquests malalts han d'anar a Serralta. Tots aquests malalts són de la comarca de Manacor", perquè, Sra. Cerezo, en vint anys no s'havia fet, i no sabem ni quin perfil, ni quines malalties tenien els malalts. No sabem ni si tenien o no tenien família, ni on pertanyien. No se sabia absolutament res. Aleshores era ben necessari, Sra. Cerezo, primer de tot evidentment cercar i planificar i arreglar totes les estructures que facin falta per dignificar on han d'estar aquests malalts, perquè el que no es pot fer és el que qualcun de vostès em va dir un dia, que és tancar l'Hospital psiquiàtric i tirar les claus, no.

Per poder fer això, Sra. Cerezo, convindrà amb mi que primer s'ha d'habilitar tota aquesta xarxa comunitària, perquè no podem fer tancar, tirar les claus i deixar la gent, que és que realment s'ha fet fins ara. Fins ara s'ha fet realment això. El que jo li puc assegurar, li torn a dir, que si joestic aquí anunciant totes aquestes estructures i tota aquesta planificació quant a recursos humans i quant a recursos dels mateixos malalts, d'estudi dels mateixos malalts per poder sortir, no es poden agafar tres persones, i dir "vostè al pis", no, perquè això seria un desgavell, perquè a la millor no són les persones adequades per anar a un pis, i són les persones adequades per anar a un centre de mitja estada; i això, Sra. Cerezo, jo duc 24 mesos de consellera, i jo comprenc que a vostè li hagués agradat que jo hagués fet en 3; i a mi també, si hagués estat possible, però no és possible, perquè hagués sortit un bunyol. Per això, Sra. Cerezo, hem hagut de planificar i hem hagut de fer totes aquests feines que hem hagut de fer fins ara. I aleshores, com que vostè diu que si ho podem complir, n'estarà ben contenta, jo no passi pena que la convidaré perquè ho puguem celebrar conjuntament. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Abans d'entrar al segon punt de l'ordre del dia, per deferència a la consellera i equip que l'acompanya, els agraïm la seva presència, a la consellera de Sanitat, Aina Salom, i a l'equip que l'ha acompanyada, Sr. Josep Carbonero, director de Gesma; el Sr. Fernando Toll, gerent de Gesma; el Sr. Juli Fuster, director gerent de Serbasa; i el Sr. Rafael de la Rosa, coordinador del Pla de salut mental. Els agraïm la seva presència i, si volen, poden continuar a la sala, o si volen poden sortir, perquè supòs que estan molt ocupats.

II. Debat i votació de l'escrit RGE 2610/01, presentat pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, mitjançant el qual sol·licita que la Comissió d'Assumptes Socials, a través

del President del Parlament, adopti l'acord de recaptar la presència del Director Territorial de l'Insalud, per tal d'informar sobre la situació del transport públic sanitari a les Illes Balears.

I passariem al segon punt de l'ordre del dia.

Tot seguit passarem al segon i darrer punt de l'ordre del dia, consistent en l'escrit RGE núm. 2610/01, presentat pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, mitjançant el qual se sol·licita que la Comissió d'Assumptes Socials, a través del president del Parlament, adopti l'acord de recaptar la presència del director territorial de l'Insalud, per tal d'informar sobre la situació del transport públic sanitari de les Illes Balears.

Desitja intervenir algun grup? Idò per tant li correspon la intervenció al Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que fa la proposta. El Sr. Buele té la paraula.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista dia 30 de maig registrava una pregunta en aquest parlament, una petició, una sol·licitud, adreçada que a través del president del Parlament la comissió pertinent recaptés la presència del director territorial de l'Insalud a les Illes Balears per informar sobre la situació del transport públic sanitari a les Illes Balears. Jo vull agrair a la presidenta d'aquesta comissió que hagi assumit aquesta petició nostra. Ens era ben igual que fos la Comissió d'Assumptes Socials com la d'Assumptes Institucionals i Generals, la que es consideràs més adequat. De fet en la presentació d'aquesta petició nosaltres hi voldríem remarcar dos punts: un primer, en què es basa aquesta petició; i un segon, la bona predisposició del director territorial a comparèixer davant aquest parlament.

Respecte del primer, aquest escrit he dit que el vàrem signar dia 30 de maig, respon a fets molt concrets, que estan relacionats amb les deficiències que es varen detectar en el transport públic sanitari a les Illes Balears, concretament del servei d'ambulàncies i del servei de transport aeri, un servei que està encomanat a l'Insalud, i arran del concert que s'havia assignat l'any 1999, amb un concessionari concret.

Hi ha fets del mes de març que fan veure que el PAC d'Andratx, per exemple, va haver d'estar més de dues hores esperant una ambulància per atendre un pacient. El mateix es va repetir, són dades que han aparegut als mitjans de comunicació, al mateix PAC al mes d'abril. El més greu de tot des del nostre punt de vista va ocórrer a Eivissa, quan es produeix la mort d'una nina prematura, d'origen magribí, que va haver d'estar prop de vuit hores esperant ser traslladada en avió d'Eivissa a Barcelona. I no va acabar aquí això, sinó que al mes de maig també hi ha un infant que roman esperant ser traslladat de Palma a Barcelona durant més de deu hores.

Tot això ens va dur a mantenir contactes amb el director territorial de l'Insalud, el qual ens va donar algunes d'aquestes explicacions, i conversant amb ell vàrem pensar que seria bo

que aquestes informacions fossin transmeses també, i les que ell consideràs oportú, a aquest parlament.

Pas, per tant, a aquest segon punt, perquè ens consta positivament al Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, la bona predisposició del director territorial de l'Insalud a comparèixer a davant aquest parlament, i a donar les explicacions que es consideri que són les més adequades per explicar aquests i d'altres casos. A més creim que no perquè fos sol·licitada al mes d'abril ha deixat de tenir actualitat, sinó que, com molt recentment també ha sortit publicat als mitjans de comunicació, s'està apuntant cap a una solució respecte del servei d'ambulàncies, una solució que s'adopta recentment, i que s'opta per distribuir en quatre o cinc blocs distints, i que dificultin l'aparició de monopolis d'un sol concessionari.

És per tots aquests motius que nosaltres esperam, i desitjam, i voldríem que aquest escrit i aquesta petició que formulam amb aquest escrit, fos atesa adequadament, i pogués ser aprovada per unanimitat de tots els membres d'aquesta comissió. Amb això aconseguiríem, d'una banda, que el director provincial de l'Insalud es pogués fer present. No és cap exigència, sinó que simplement és una oferta que ell mateix va fer, per explicar als grups parlamentaris la situació en què es trobava; i esperam que vulgui explicar la situació en què es troba ara, tot el que fa referència al transport públic sanitari a les Illes Balears. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Buele. Altres grups que volen intervenir? Té la paraula el Grup del Partit Popular.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Només anunciar que aquest grup parlamentari votarà en contra d'aquesta sol·licitud, i no per por, ni perquè pensem que hi ha poques coses a dir. Vostè mateix, Sr. Buele, ja ha dit que hi havia bona predisposició pel Sr. Javier Rodrigo de Santos, director provincial de l'Insalud; sinó perquè ens volem mantenir en una línia de coherència, en la mateixa línia que sempre s'ha mantengut aquest grup parlamentari, i també en relació a antecedents parlamentaris que precisament no vénen d'aquest grup ni d'aquest color polític, que el Parlament de les Illes Balears el que ha de fer és controlar el Govern de les Illes Balears, però que el Govern de l'Estat i els organismes que d'ell depenen són controlats per les Corts Generals, de manera que jo li recomanaria al Sr. Buele que si tenen tant d'interès en conèixer aquest tema, doncs és ver que no tenen cap diputat nacional ni senador, però potser demanarien prestat a qualcun dels seus companys de Govern, que sí que en tenen, i sol·licitassin allà la recaptació de les compareixences que trobassin oportunes.

De totes maneres també li he de dir en aquest sentit que no sé si és que no és molt bona la comunicació amb els seus companys de Govern, però així s'ha fet a Madrid, i concretament crec que hi ha d'altres iniciatives, però concretament al Senat, un senador del Partit Socialista Obrer Espanyol va fer una interpel·lació a la ministra de Sanitat,

precisament per aquest tema, de manera que jo li recoman la lectura d'aquest diari de sessions allà no s'explica puntualment tot el que vostè que el Sr. Rodrigo de Santos li expliqui davant aquest parlament, que precisament ja li he dit *donde hay capitán no manda marinero*, jo crec que és molt millor una explicació fins i tot de la ministra. I allà veurà que reconeix efectivament que hi va haver una sèrie de problemes amb aquest servei, amb l'empresa que el prestava, l'UTE Ambulàncies Illes Balears. Precisament el 22 de juny el Consell de Ministres va acordar la resolució d'aquest contracte, i ara està en fase de concurs, com vostè ha dit, aquest servei, que precisament per facilitar la concurrència en aquestes illes s'ha diversificat en diversos blocs, principalment aeri i terrestre, i el terrestre també en dos que són primari i secundari, el secundari un per cada illa, de Mallorca, Eivissa i Menorca. De manera que, sense entrar en més detalls, perquè no crec que sigui a mi a qui pertoqui explicar aquest tema, ja li dic, li recoman la lectura d'aquest diari de sessions del Senat, i obtindrà tota la informació que sigui necessària. Però ja li dic, consideram que qui ha de controlar el Govern de l'Estat i els organismes dependents són les Corts Generals i no aquest parlament. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Castillo. El Sr. Buele té la paraula.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Molt breument, per agrair la recomanació que fa la portaveu del Grup Parlamentari Popular; agrair-li que ens recomani llegir les actes del que es tracta a les Corts Generals. Ho feim, per tant és una recomanació que ja duim a la pràctica. Tot i amb això, sí que li voldria, Sra. Presidenta, que quan se'ns demana coherència parlamentària, és el que nosaltres precisament estam demanant: coherència parlamentària. I el Parlament, una de les actuacions que li correspon és controlar el Govern, però no és l'única, sobretot si hi ha uns diputats que estiguin realment interessats en la problemàtica que afecta les Illes Balears, les quals representam en aquest parlament. I un parlament que representa la població de les Illes Balears, nosaltres creim que li correspon sentir-se responsable de totes aquelles actuacions públiques que corresponen a qualsevol de les administracions públiques, institucions públiques que estan treballant aquí, en aquestes illes nostres.

Naturalment aquí han vengut, ja han comparegut davant determinades comissions parlamentàries representants d'altres institucions que no són exactament el Govern de les Illes Balears, i el Partit Popular en aquella ocasió no s'hi ha oposat. Però és que és més: nosaltres hem de demanar al Congrés dels Diputats un assumpte que està relacionat amb el director territorial de l'Insalud a les Illes Balears? Ho podem fer, naturalment que sí, que es pot fer això; i sobretot ho poden fer els diputats del Partit Popular, que són presents allà, al Congrés dels Diputats, i que no ho han fet.

A nosaltres ens preocupa la situació sanitària a les Illes Balears, i el transport sanitari concretament. És més, en aquests moments això és responsabilitat de l'Insalud, i li queda poc

temps. És a dir, nosaltres estam demanant a un senyor, que és el responsable avui del transport aeri, que comparegui davant aquest parlament, un parlament que segurament d'aquí a uns quants mesos ja haurà de controlar precisament l'acció del Govern de les Illes Balears en matèria de transport sanitari. Aleshores, des del nostre punt de vista creim que el més coherent per una comissió parlamentària que realment vulgui atendre el que és el problema que representa el transport sanitari a les Illes Balears, pensam, i a més a més d'acord amb el reglament que tenim i que és vigent, el Reglament del Parlament, d'aquest parlament nostre, a l'article 43, estableix que les comissions, a través del president del Parlament, poden recaptar la compareixença, al punt 4, d'altres persones competents en la matèria, a efectes d'informar i d'assessorar la comissió, cosa que ja s'ha fet en altres assumptes, i no veim cap contradicció. Més tost veim la contradicció en una postura tancada d'un grup parlamentari que, sigui pel motiu que sigui, fins i tot s'oposa que es faci present aquí un membre d'una institució pública de l'Estat, que ha manifestat que vol venir. Moltíssimes de gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Buele. No hi ha més intervencions? Podem procedir per tant, a la votació de l'escrit RGE núm. 2610/01, relatiu a la recaptació de la presència del Director Territorial de l'Insalud, per tal d'informar sobre la situació del transport públic sanitari a les Illes Balears.

Vots a favor?

Vots en contra?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor 9, en contra 7.

LA SRA. PRESIDENTA:

Podem repetir la votació si el lletrat ho considera convenient.

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor 9, en contra 8.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma